

til det Beløb, der er uforbrugt af tidligere Beløb. Der findes som Bilag til Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat i det andet Ting, en Oversigt over de ydede Bevillinger. Der har fra Aaret 1900 til nu været bevilget i alt 73 Mill. Kr.; der er anvendt i alt 58 Mill. Kr., og dette betyder altsaa, at der er sparet — hvis man kan anvende dette Udtryk i denne Forbindelse — 15 Mill. Kr. Jeg mener i og for sig ikke, at dette er en Begrundelse for at bruge de 14 Mill. Kr., Begrundelsen ligger i de ekstraordinære Forhold, hvorunder der i Øjeblikket arbejdes paa dette Omraade, og jeg mener, at det er fuldkommen berettiget, at man skrider til en saadan Udvidelse af den paagældende Lov. Jeg mener ikke blot, at det er berettiget, men ogsaa, at det er nødvendigt, hvis man virkelig vil genoplive denne Lov, saaledes som jeg anser det for rigtigt at gøre det. Naar Loven foreslaas kun at skulle gælde for to Aar, er Grunden dels den, at Forholdene i Øjeblikket er saa ekstraordinære, at det vil være uforvarsligt at skride til en mere varig Lovgivning paa dette Omraade, dels ogsaa den, at det kan, forekommer det mig, være af stor Interesse, at man, samtidig med at denne Udstykning paa Grundlag af Lovgivningsarbejdet af 4. Oktober 1919 finder Sted, opretholder den frie Udstykning, saa at man kan faa et Sammenligningsgrundlag frem og se, hvad Befolkningen i saa Henseende sætter mest Pris paa, og hvorledes disse forskellige Udstykningslove kommer til at virke. Der vil da om to Aar være Anledning for Lovgivningsmagten til at tage hele Spørgsmaalet op til samlet Overvejelse, og saa vil man bedre, end det er muligt i Øjeblikket, kunne dømme om, hvilke Veje man fremtidig bør gaa.

Jeg finder ikke Anledning til at komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, idet det har været Genstand for en meget omhyggelig Overvejelse og Drøftelse i det andet høje Ting, hvor de forskellige Partier har haft rig Lejlighed til at fremkomme med deres forskellige Synspunkter angaaende dette vigtige Lovgivningsarbejde. Under Hensyn til, at dette Lovforslag omfattes med saa stor Interesse af større Kredse i Befolkningen, en Interesse, som jeg paa forskellig Maade har haft Lejlighed til at iagttage, tør jeg i den Henseende sige, at der ganske sikkert, saa snart Lovforslaget er vedtaget, vil blive taget fat navnlig i de Egne, som Lens- og Stamhusloven ikke i saa høj Grad kommer til gode, paa Udstykningsvirkso-

hed i ret stor Udstrækning. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget, som det nu er vedtaget i det andet høje Ting, til en villig Behandling ogsaa i dette høje Ting.

Rasmus Nielsen: Som allerede anført af den højtærede Landbrugsminister, er Anledningen til, at vi i Dag skal behandle det foreliggende Lovforslag, den, at Husmandsloven af 1899 allerede skulde have været revideret i 1920, men Revisionen blev udsat til 1921. Vi skal altsaa nu atter gaa med til en Udsættelse, og det er jo de ekstraordinære Forhold, under hvilke vi lever, som er Aarsagen dertil. Ved dette Lovforslags Fremkomst bygger vi paa noget, vi kender fra Fortiden. Husmandsloven af 1899 var af den Beskaffenhed, at den i særlig Grad tog det frie Initiativ i Brug. Man saa i Særdeleshed efter Udstykningslovens Vedtagelse, at de Udstykninger, som blev foretaget den Gang, kom til at virke overordentlig godt for vort Landbrug. Det, som skulde ske i Kraft af denne Lov og den foreslaaede Udvidelse af Loven, er det samme; vi bygger der paa den Grund, som vi kender fra Udstykningsforeningernes Arbejde. Jeg vil haabe, at det skal kunne lykkes at gennemføre dette Lovforslag, saa at det kan komme til at virke i den allernærmeste Fremtid, og endvidere vil jeg haabe, at de ekstraordinære Forhold, vi lever under, ret hurtigt maa ændres, og at vi kan komme ind i rolige Forhold, saaledes at de enkelte Mennesker kan komme til at udrette det Arbejde, som paa dette Omraade ligger for dem. Det er ret uheldigt, naar Staten fra sin Side skal gribe ind — og her drejer det sig jo om at gribe ind med store Statstilskud — for at opretholde Bedrifter. Naar der nu er Tale om at give store Byggetilskud til Landbrugsjendomme, skal det ses i Belysning af, at Stat og Kommune gennem Aarene har givet store Tilskud til Byggeriet i Byerne og har givet disse Tilskud, fordi det var absolut nødvendigt under de ekstraordinære Forhold. De er blevet givet til Ejendomme, til hvilke der ikke, kan jeg gerne sige, er knyttet noget Erhverv. Her gives Tilskuddet fra Statens Side ikke alene til Boliger, men samtidig ogsaa til Erhverv. Skulde vi veje Forholdene, som de former sig i Byerne, og Forholdene, som de former sig ude paa Landet, imod hinanden, maa man under Hensyn til de Forhold, som de Mennesker kommer til at leve under, der gaar ind til disse selvstændige Brug paa Landet, sige, at der absolut er mere Begrundelse